

„annaðhvort“¹⁾ Egeledes fandt man det bedre og rettere udtrykt, at indskyde Udtrykket „sem“²⁾ foran „um drottinssvik“³⁾ sidst i § 26.

§ 27—29.

Disse Paragrafer vedtog Thinget ogsaa uforandrede (med 17 Stemmer mod 6 og 17 Stemmer mod 2) med Undtagelse af, hvad Thingets Deling i to Kamre medførte, nemlig at Udtrykket „það“ (d. e. alþingi)⁴⁾ i § 27 maatte forandres og „alþingi“ i § 28 til „hvor þingdeildin fyrir sig“⁵⁾ § 29 troede Thinget, at Udtrykkene „út af fyrir sig“⁶⁾ burde bortfalde, men derimod skulde der efter Udtrykket „selja“⁷⁾ indføres „eða af hendi láta“⁸⁾ thi Thinget ansaae det for at være en Selvfølge, at dets Stemme naaede til afslags Afhændelser af Landets faste Egenomme under hvilke som helst Omstændigheder.

§ 30.

Hverken den i Sagen nedsatte Komite eller Thinget kunde forblive skjult, at saavel Ret til Skattepaalæg som Bevillingsmyndigheden for Althinget var betydelig indskrænket ved Bestemmelsen om et fast Normalbudget, medens aarlige Budgetter vare betingede i andre Staters Forfatningslove, hvor der er indskrænket Monarki, som Forebyggelsesmiddel imod, at Folkerepresentationen ikke bliver overfløjet af Regeringen. Dette faste Normalbudget maatte Thinget finde saa meget mere betænkeligt, som Althingets Stemme i adskillige Henseender var temmelig bunden, navnlig ifølge Bestemmelserne i Regeringsudkastets §§ 7—10 angaaende den øverste Regeringsmyndigheds Ansvar her i Landet. Og endsskjønt denne Bestemmelse havde Noget for sig i den Organisation af Althinget, at det kun skulde bestaae af et eneste Kammer og tælle saa saa Medlemmer, saa kunde det nu synes, at Al-

thinget med den nu af Thinget foreslaaede Organisation kunde betros fuld og sædvanlig lovgivende Stemme i denne Henseende, og at den Indvending saaledes var overvunden, men alligevel blev dog den Anskuelse gjældende saavel hos Komiteen som i Thinget at bibeholde det faste Normalbudget, men det fandt man imidlertid nødvendigt og en Selvfølge at forandre det sidste Membrum saaledes, at der udtrykkelig blev fremhævet, at der for hver ordentlig Althingsforsamling saasnart den blev aabnet, skulde lægges Overslag over Landets ekstraordinære Indtægter og Udgifter, forsaavidt som de ikke indbefattedes i det for den næstkommende 2 Mars Periode affattede Normalbudget, og at dette ekstraordinære Overslag altid skulde forelægges først den nedre Afdeling i Thinget, hvilken Endring saa blev vedtaget med 18 Stemmer mod 4 og hele Paragrafen med denne Endring med 25 Stemmer.

§ 31.

Foran denne Paragraf fandt man det nødvendigt at tilføie den Bestemmelse, skjønt den forøvrigt fulgte af sig selv, at naar nye Skatter bleve foreslaaede i et ekstraordinært Overslag, saa maatte de ikke indtræves, forinden Overslaget var vedtaget (med 25 Stemmer).

§ 32.

Denne Paragraf blev vedtagen uforandret eenstemmig med 26 Stemmer, blot med Undtagelse af, at „þremur“¹⁾ blev forandret til „tveimur“²⁾ og „þriggja“¹⁾ til „tveggja“²⁾ overeensstemmende med § 12.

§ 33.

Thinget kunde ikke finde nogen Anledning til, at private Forslag skulde nyde en anden Behandling end de Udcast, som kom fra Regeringen, men vilde derimod have den samme Behandling for begge, og fordi det midterste Nummer er udeladt, har man til yderligere Forklaring i Nr. 1 af denne Paragraf indføiet: „né heldur frumvarp frá

1) „hvert andet“

2) „ligesom“

3) „Søisforæderi“

4) „det“ „Althinget“

5) „hvor“ af Thingets Afdelinger for sig“

6) „som saadant“

7) „selge“

8) „afhænde“

1) „tre“

2) „to“